

Existenci překážek, které by mohly bránit začleňování vyššího počtu žáků se SVP do běžného vzdělávacího proudu, uvedly necelé dvě třetiny ředitelů středních škol (65,2 %). Nejčastěji jmenovanou překážkou byl nedostatek finančních prostředků na zajištění specializovaných pozic (speciální pedagog, asistent pedagoga apod.) v 48,3 % případů a materiální či architektonické bariéry, které uvedlo 46,7 % ředitelů. Ve více než pětině škol (21,7 %) brání úspěšné inkluzi nedostatek finančních prostředků na podpůrná a vyrovnávací opatření a nedostatečná spolupráce se zákonnými zástupci žáků. Ředitelé středních škol oproti ředitelům základních škol uváděli v menší míře nedostatečné prostředky na vyrovnávací a podpůrná opatření a odbornou připravenost učitelů či jejich metodickou podporu při vzdělávání žáků se SVP. Naopak častěji zmínili neochotu učitelů participovat na inkluzivním vzdělávání. Konstatování existence nějakých překážek však neznamená, že se ředitelům nedaří je průběžně zdolávat. Jedná se však o problémy, které je potřeba systematicky řešit.

3.9 Hodnocení rovného přístupu ke vzdělávání ve středních školách

Nad rámec ŠVP mělo zpracovanou strategii naplňování rovných příležitostí 18,2 % navštívených škol, to je o necelá 4 % více než v základních školách. Při hodnocení škol podle kritéria Rovný přístup ke vzdělávání bylo na požadované úrovni posouzeno 100 % škol navštívených v rámci tematického šetření, z toho 4,5 % tvořily školy na nadstandardní úrovni. Školy informují o vzdělávací nabídce a postupu při přijímání ke vzdělávání způsobem dostupným všem uchazečům a zajišťují rovný přístup v průběhu přijímacího řízení i ukončování vzdělávání. Přestože byly všechny školy hodnoceny kladně, byly zjištěny některé nedostatky, které si však nevyžádaly uložení delší lhůty. Zjištěné nedostatky byly nejčastěji v oblasti evidence žáků se SVP. Školy si např. vedou záznamy o žácích se SVP ve vlastních dokumentech, ve školní matrice, ale ve výkazu MŠMT⁸ pak následně uvedení nejsou. Dále byla zmiňována také nedostatečná informovanost pedagogických pracovníků, kdy někteří o SVP svých žáků vůbec nevědí, nebo chybějící doporučení školského poradenského zařízení.

3.10 Hlavní zjištění

- V posledních letech došlo k mírnému nárůstu podílu žáků se SVP z celkového počtu žáků středních škol. Zároveň se zvyšuje podíl individuálně integrovaných žáků se zdravotním postižením. Z tohoto důvodu je potřeba přizpůsobit školy potřebám těchto žáků, aby mohli být úspěšně začleňováni do segmentu středního vzdělávání a úspěšně jej absolvovat.
- Podle kvalifikovaného odhadu ředitelů se v 66,3 % škol vzdělávali žáci se sociálním znevýhodněním (jedná se o součet počtu žáků evidovaných ve školní matrice a počtu žáků, kteří by vyhovovali definici sociálního znevýhodnění, ačkoliv jej nemají diagnostikované). Přesto byli ve školní matrice vykázáni SZ žáci pouze v 15,2 % škol (zde se jednalo o žáky diagnostikované školským poradenským zařízením).
- Materiální rozvoj se zaměřuje pouze v malé míře na bezbariérovost škol, celkově má bezbariérový přístup pouze čtvrtina navštívených škol.
- Dvě třetiny hospitovaných učitelů se nikdy nezapojily do dalšího vzdělávání zaměřeného na žáky se SVP.
- V 97,8 % škol byl systém školního poradenství vyhodnocen jako funkční.

⁸ Ve výkazu MŠMT jsou uváděni pouze žáci se zdravotním postižením.